

der arbejder med de ældre, ville et lidt bedre arbejdsmiljø være godt. Svarene eksisterer i de løsninger, som ligger på bordet, de muligheder, der er etableret. De, der har ansvaret, kan bare gå i gang.

Vi har en række kerneområder, vi gerne vil satse på, og lad mig nævne dem: Vi har indarbejdet et forøget ambitionsniveau på sundhedsområdet. Der er sat milliarder af til, at vi kan nedbringe ventetider. Der er lavet konkrete aftaler med amterne, sådan at dansk sundhedssektor fortsætter sin positive forandring, sådan at vores problemer bliver løst.

Lad mig nævne, at der er 120.000 patienter, som fra årene 2002-04 vil kunne få behandling, ud over dem, der behandles i dag. Der skal ikke være nogen, der efter en 3-årig periode venter mere end 3 måneder på behandling. Det er de sidste afgørende ryk, vi skal foretage os her.

Vi skal også være sikre på, at patienterne får klar og hurtig besked om, hvornår de kan blive behandlet, og hvornår de skal undersøges. Vi skal have udviklet bedre og flere tilbud til døende, og vi skal også have sat fokus på de mere ældrevenlige behandlingsforløb mellem sygehus og plejesektor – en meget vigtig opgave for ældre, der er indlagt på sygehus.

Finansloven for 2001 slår igennem og finansieres i 2002 med den kraftige indsats, der blev aftalt sidste år. Der er forbedringer for pensionisterne. Ægtefælleafhængigheden lempes. Det giver gode, kontante lettelser for grupper med meget lave indkomster. Der er initiativer om sundere og bedre mad. Genoptræningen for ældre, der udskrives fra sygehusene, forbedres. Og kommunernes mulighed for også at opføre moderne plejeboliger er styrket. Det ensartede helbredstillæg er også en af de forbedringer, som er indarbejdet i dette års finanslov. Der sker således gode, fremadrettede ryk også på ældreområdet.

Og til folkeskoleområdet. Lånepuljerne, som er aftalt med kommunerne, viser, at der bygges om, der renoveres og der bygges nyt i landets kommuner i disse år. Det er positivt. Der kommer flere elever i vores skoler. De skal have plads, og de skal have moderne faciliteter, der passer til den opgave, der skal løses. Men vi vil godt pege på et særligt problem, som vi også mener der skal kigges mere på, og det er, at der er skoler, som ligger i områder med store sociale problemer, hvor det kan være svært at få skolen til at fungere. Vi ønsker, at vi i forbindelse med

kvartersløftarbejdet også ser på, hvordan disse skoler kan blive velfungerende skoler.

Og så er der de sårbare grupper i vores samfund. Det er indiskutabelt, at der har været en høj prioritering af psykiatri, af hjemløse og på en række andre områder: vanskeligt stillede børn, misbrugere. Det er indiskutabelt beløbsmæssigt, men opgaven må ikke stoppe. Den er ikke færdig. Derfor er jeg glad for, at der også i finanslovsforslaget er nævnt, at af den pulje på 1 mia. kr., der er afsat til nye initiativer, også nævnes yderligere indsatser over for socialt dårligt stillede og socialt sårbare mennesker. I forhold til den opgave vil vi gå i kontant og konkret forhandling med dem, der måtte være interesseret i også at gøre noget for denne gruppe i Danmark.

Der er også andre initiativer på finansloven, jeg skal omtale, fordi de har stor betydning for dem, det vedrører, og også har stor betydning for vort samfund. Vi skal have forhandlet forskningen. Vi skal have øget IT-indsatsen. Vi skal være sikre på, at regionalpolitikken fungerer. Derfor skal vi også have prioriteret det. Vi skal også have vores erhvervsskoler ind i en mere fast og fornuftig økonomisk flerårsramme.

Vi skal også have afgjort en række spørgsmål for børnene og familierne, ikke fordi det er nyt, at der skal ske noget for dem. Det har været en indsats år for år. Ellers var der jo ikke kommet flere i børnehaverne, og så var der jo ikke sket noget med fripladsgrænserne, hvad der jo er. Der er sket ganske meget, der har forbedret og lettet og hjulpet børnefamilierne. Men vi har nu sat os den opgave, og det er der jo mange her, der har et betydeligt medansvar for, at vi vil have en længere barselorlov.

Vi har spillet ud, men vi vil gerne sige to ting om det. Den ene er, at det ikke er nok bare at beskæftige sig med barsel. Vi peger på, at når børn er syge, så skal deres forældre have mulighed for at komme med dem på sygehuset. Det vil vi gerne have indgår, så der er andet end barsel, vi ønsker. Vi ønsker også, at mennesker i den sårbare situation kan få mulighed for at være sammen med deres børn.

Og det er altafgørende for os, at det er frit for forældrene at vælge, hvornår de genoptager arbejdet. Derfor ønsker vi, at der skal være sikkerhed for overalt i dette land, at når et barn er 6 måneder, er der mulighed for at få det pågældende barn passet. Vi ønsker ikke, at forældre skal tvinges på orlov, fordi en kommune ikke er i stand til at levere et kvalificeret pasningstilbud efter 6 måneder. Det er i sammenhæng med bar-